

Nox et tenebræ et nubila

Brevier-Himno

Ordinara tempo > 1-a kaj 3-a semajno > merkredo > matena laŭdo

*Nox et tenebræ et nubila,
confusa mundi et turbida,
lux intrat, albescit polus:
Christus venit; discedite.*

*Caligo terræ scinditur
percussa solis spiculo,
rebusque iam color redit
vultu nitentis sideris.*

*Sic nostra mox obscuritas
fraudisque pectus conscium,
ruptis relectum nubibus,
regnante pallescet Deo.*

*Te, Christe, solum novimus,
te mente pura et simplici
rogare curvato genu
flendo et canendo discimus.*

*Intende nostris sensibus
vitamque totam dispice:
sunt multa fucis illita
quæ luce purgentur tua.*

*Sit, Christe, rex piissime,
tibi Patrique gloria
cum Spiritu Paraclito,
in sempiterna sæcula.*

Amen.

Nokt' kaj tenebro kaj nubar',
ĥaos' konfuza de la mond'
forfuĝu! Ekvidiĝas lum',
kaj kun aŭror' alvenas Krist'.

Sin fendas la obskur' de l' ter',
trafita de pikil' el sun'.
Kolorojn revenigas jam
afable nia taga stel'.

Do kio estas nokt' en ni
kaj la malic' en nia kor'
rompiĝu nun sub Via lum',
kaj regos, Dio, Vi en klar'.

Vin solan, Kristo', konas ni
el pura kaj sincera mens'.
Ni petas surgenu Vin
kun larmoj kaj per pia kant':

Rigardu Vi al nia kor',
al nia tuta preta viv'.
Ankoraŭ multas brum' en ĝi.
Klarigu nin per Via lum'.

Al Vi, ho Kristo, pia Reĝ',
al Vi, ho Patro, Eternul',
al Vi, Spirito, Paraklet' –
eterne estu glor' al Vi.

Amen.

latina T: Aurelius Prudentius Clemens
(† post 405)

E: Kloster Kirchberg 2004